

Sesijas dokuments

A8-0036/2016

23.2.2016

ZIŅOJUMS

par 2017. gada budžeta izstrādes vispārējām pamatnostādņēm, III iedaļa —
Komisija
(2016/2004(BUD))

Budžeta komiteja

Referents: *Jens Geier*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	13

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par 2017. gada budžeta izstrādes vispārējām pamatnostādņēm, III iedaļa — Komisija (2016/2004(BUD))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam¹,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību²,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu³,
 - ņemot vērā 2015. gada 25. novembra normatīvo rezolūciju par Samierināšanas komitejā budžeta procedūras laikā apstiprināto kopīgo dokumentu par Eiropas Savienības 2016. finanšu gada vispārējo budžetu⁴,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2016. finanšu gada vispārējo budžetu un divus tam pievienotos Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgos paziņojumus,
 - ņemot vērā kopīgo paziņojumu par maksājumu plānu 2015.–2016. gadam, par ko vienojās 2015. gada 19. maijā,
 - ņemot vērā Komisijas sagatavoto Eiropas ekonomikas prognozi (2015. gada rudens)⁵,
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada izaugsmes pētījumu⁶,
 - ņemot vērā Reglamenta II sadaļas 8. nodaļu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0036/2016),
- A. tā kā 2017. gada budžetam būtu jāsekmē virzība uz ekonomikas izaugsmi un darbvieta izveidi nestabilas ekonomiskās atlabšanas apstākļos, ko apdraud situācija jaunietekmes pasaules tirgos un nerimstošie ģeopolitiskie saspīlējumi;

¹ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

² OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

³ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0407.

⁵ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/eeip/pdf/ip011_en.pdf

⁶ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2016/ags2016_annual_growth_survey.pdf

- B. tā kā 2017. gada budžetu ietekmēs migrācijas un bēgļu krīze, kas aizvien attīstās;
- C. tā kā 2017. gada budžets sakrītīs ar daudzgadu finanšu shēmas (DFS) vidusposma pārskatīšanu,
- D. tā kā iekšējā pieprasījuma un ārējās tirdzniecības bilance zināmā mērā dara ES ekonomiski atkarīgu no pārmaiņām pasaulē,

Vispārīgas piezīmes

1. norāda, ka Savienības budžets ir apliecinājis sevi kā būtiski svarīgu resursu neseno krīžu risināšanā un reaģējot uz vajadzībām, kuras netika noteikti paredzētas sarunās par DFS 2014.–2020. gadam, tādām kā Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF), migrācija un bēgļu krīze vai ģeopolitiskie saspīlējumi Eiropas kaimiņvalstīs, kas radīja vairākas nopietnas problēmas un ārkārtas situācijas, kamēr Eiropas Savienībā ekonomikas atlabšanas un investīciju temps ir mazāks par potenciāli iespējamo un joprojām pastāv investīciju trūkums;
2. uzsver, ka Savienības budžeta ierobežoto spēju risināt minētās krīzes šajā posmā galvenokārt nosaka tas, ka ir izmantoti visi līdzekļi, par kuriem panākta vienošanās sarunās par DFS, un it sevišķi — īpašie instrumenti, piemēram, elastības instruments; atgādina Parlamenta izšķirošo lomu šo instrumentu izstrādē DFS sarunu laikā; tomēr uzsver — ja krīzes turpinās padziļināties, pat ar pilnīgu pašreizējo elastīguma noteikumu iedarbināšanu nepietiks, lai risinātu problēmu; mudina Padomi šajā saistībā pārskatīt tās nostāju par DFS īpašo instrumentu iekļaušanu budžetā, tādējādi mazinot spiedienu uz Savienības budžetu; šajā sakarībā atkārtu savu jau sen ieņemto nostāju, ka maksājumu apropriācijas īpašajiem instrumentiem (elastības instrumentam, ES Solidaritātes fondam, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondam un rezervei palīdzībai ārkārtas gadījumos) būtu jārēķina papildus DFS maksimālajiem apjomiem, kā tas notiek saistību gadījumā; sagaida, ka šis jautājums tiks atrisināts saistībā ar DFS vidusposma pārskatīšanu;

Budžeta veidošana uz ekonomikas prognožu pamata un atbilstoši Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgamam

3. pieņem zināšanai Komisijas sagatavoto Eiropas ekonomikas prognozi (2015. gada rudens), kurā norādīts uz nelielu atlabšanu, kas tomēr joprojām nesasniedz ES izaugsmes potenciālu; tomēr uzsver, ka šī atlabšana ir jāstiprina, veicinot izaugsmes pamatelementus, lai sekmētu darbvietu izveidi un atkal panāktu pilnīgu nodarbinātību; norāda, ka ilgstošs un ļoti ilgstošs bezdarbs joprojām ir uztraucošā līmenī, jo īpaši Savienības nabadzīgākajos reģionos un jauniešu vidū, un ka ES ir grūtības pārstrukturēt rūpniecību; atzīmē, ka Eiropas reģionu un Eiropas valstu ekonomiskās attīstības atšķirības saglabājas, un norāda uz plaisas padziļināšanos starp nabadzīgākajiem un bagātākajiem Eiropas iedzīvotājiem; turklāt norāda, ka parādās jauni izaicinājumi, tādi kā jaunietekmes tirgus ekonomiku attīstības un pasaules tirdzniecības palēnināšanās risks, un īpašu spiedienu rada nestabilitāte Ķīnas tirgos, nepieciešamība risināt migrantu un bēgļu krīzi un pastāvošie ģeopolitiskie saspīlējumi;
4. pieņem zināšanai arī Komisijas 2016. gada izaugsmes pētījumu; ir stingri pārliecināts, ka investīciju palielināšana, tostarp ar labāk koordinētu publisko un privāto investīciju

palielinājumu, koncentrējoties uz stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem, ir pareiza atbildes politika, virzoties uz līdzsvarotāku ekonomisko politiku; uzskata, ka šie divi elementi būtu jāņem vērā, izstrādājot 2017. gada budžeta projektu, ciktāl tas varētu palīdzēt noteikt prioritātes ekonomikas kontekstā; līdz ar to prasa nodrošināt vairāk sinerģijas starp Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada Savienības dimensiju un Savienības budžetu, kas ir arī pamatfaktors stabilai eurozonai;

5. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas centienus veicināt Eiropas strukturālo un investīciju fondu izmantošanu, lai atbalstītu galvenās prioritātes, kas izceltas konkrētai valstij adresētajos ieteikumos; pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu izveidot strukturālo reformu atbalsta programmu un mudina Komisiju nodrošināt, lai finansējums tiktu izmantots nolūkā stiprināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju atbilstoši LESD 174. pantam;
6. pauž nožēlu par to, ka Savienības budžets pēdējos gados netieši ir kļuvis par upuri dalībvalstu negodīgai rīcībai, kā rezultātā tās iemaksu Savienības budžetā uztver kā slogu un izturas pret to kā pret pielāgojamu mainīgo lielumu; šajā saistībā prasa palielināt elastību attiecībā uz dalībvalstu izdevumiem noteiktās jomās, piemēram, investīcijās saistībā ar Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF) un bezdarba, nabadzības un nevienlīdzības apkarošanā, arī ņemot vērā vajadzību risināt jaunos draudus drošībai un migrantu un bēgļu krīzi; uzsver, ka ES budžets kā investīciju budžets var sniegt sevišķi nozīmīgu ES pievienoto vērtību, sekmējot izaugsmi, konkurētspēju un darbvieta izveidi dalībvalstīs; vērs uzmanību uz to, ka pret dalībvalstu iemaksām Savienības budžetā nav jāizturas kā pret pielāgojamu mainīgo lielumu, kas atkarīgs no makroekonomiskajiem apstākļiem; atkārtoti norāda uz Savienības budžeta pievienoto vērtību sinerģijas un apjomradītu ietaupījumu ziņā; uzsver, ka izolētie un perifērie reģioni atrodas īpašā situācijā, un uzskata, ka, aprēķinot dalībvalstu strukturālo deficītu, nebūtu jāņem vērā to iemaksas ES budžetā;
7. norāda uz to, ka uzņēmumu veiktā nodokļu apiešana dalībvalstīm ir radījusi lielus nodokļu ieņēmumu zaudējumus un līdz ar to samazinājusi to iemaksas ES budžetā, un pauž par to nožēlu; turklāt uzskata, ka dažos gadījumos šāda negodīga nodokļu konkurence nozīmē IKP pārvešanu no vienas dalībvalsts uz citu un KNI pārvešanu uz nodokļu oāzēm ārpus ES, tādējādi samazinot dalībvalstu kopējās iemaksas ES budžetā;

Krīžu pārvarēšana

8. uzsver, ka Savienībai pēdējos gados ir nācies saskarties ar daudzām krīzēm, kurām būtu jārod holistisks risinājums; norāda, ka vēl nav atrisināta bēgļu krīze — ne Savienībā, ne kaimiņvalstīs —, kuru izraisījis konflikts Sīrijā; norāda, ka šī krīze saasinājās 2015. gadā un ir turpinājusies 2016. gadā, pēkšņi un ievērojami palielinoties to bēgļu un migrantu skaitam, kuri dodas uz Savienību lūgt patvērumu; uzsver, ka tas ir vēl vairāk ietekmējis iekšējo krīzi; uzsver, ka Savienības budžets nodrošināja tūlītēju reakciju uz krīzi un šis budžets būtu jāpārskata, to ievērojami palielinot, lai varētu efektīvi finansēt ES politikas pasākumu īstenošanu minētās krīzes novēršanai, kā arī tam būtu jākalpo kā daļai no Eiropas risinājuma šādu ārkārtas situāciju pārvarēšanai nākotnē;
9. uzsver, ka 2017. gada budžetu ietekmēs iekšējas un ārējas drošības problēmas, kas varētu izpausties arī kā teroristu draudi vai ekstrēmisms, un Savienības un dalībvalstu kopīgās programmas īstenošana ES brīvības, drošības un tiesiskuma telpas

nodrošināšanai; šajā sakarībā uzsver tādu budžeta instrumentu kā Iekšējās drošības fonds (*ISF*) nozīmību, lai risinātu vissvarīgākās problēmas un pastiprinātu pārrobežu operatīvo sadarbību;

10. atzinīgi vērtē ESIF pieņemšanu, kas kalpos par vienu no galvenajiem instrumentiem investīciju veicināšanai ES līmenī un palīdzēs stimulēt darbvietu izveidi; ar gandarījumu norāda, ka ievērojams skaits projektu un EIF operāciju jau ir apstiprināti un var konstatēt ESIF un pamatprogrammas „Apvārsnis 2020” sinerģiju; aicina Komisiju aktīvi veicināt dažādu ES fondu sinerģiju un izveidot izsekošanas sistēmu, lai noteiktu ES finansējuma apvienošanas gadījumus; uzstāj, ka ir pareizi jāpiemēro rezultātu pārskats; mudina dalībvalstis un privātās struktūras pilnībā izmantot no ESIF pieejamos finanšu resursus; atgādina, ka Savienības budžets veido jaunā investīciju plāna pamatu, nodrošinot EUR 8 miljardus, kuri saistību un maksājumu apropriācijās nepieciešami ESIF garantiju fonda finansējumam un no kuriem kopumā EUR 3,38 miljardi jau ir tikuši paredzēti 2015. gada un 2016. gada budžetā; atgādina, ka 2016. gadā vispārējā saistību rezerve tika pilnībā izmantota šim mērķim, un norāda, ka saskaņā ar ESIF tiesību akta finanšu pārskatu Komisija paredz līdzīgu scenāriju attiecībā uz 2017. gada budžeta projektu; atkārtoti pauž apņemšanos ikgadējās budžeta procedūras laikā palielināt līdzekļus pamatprogrammai „Apvārsnis 2020” un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam, lai pēc iespējas kompensētu samazinājumus, par kuriem tika panākta vienošanās sarunās par ESIF;
11. uzsver pamatprogrammas „Apvārsnis 2020”, *COSME*, MVU finansējošo programmu, *Erasmus +* un to programmu un politikas virzienu nozīmību, kuri atbalsta inovācijai labvēlīgas vides attīstību un veicina stratēģijas „Eiropa 2020” sekmīgu īstenošanu; ar gandarījumu norāda uz pamatprogrammas „Apvārsnis 2020” augsto līdzekļu apguves līmeni, tomēr pauž bažas par to, ka vidējais sekmīgas projektu finansēšanas rādītājs ir uztraucoši zems, kas nozīmē, ka daudzi lieliski projekti nesaņem finansējumu; aicina dalībvalstis izpētīt iespējas pārņemt pamatprogrammas „Apvārsnis 2020” projektus, kas ir novērtēti pozitīvi, taču nevar saņemt līdzfinansējumu budžeta līdzekļu trūkuma dēļ; atgādina par mazo un vidējo uzņēmumu svarīgo lomu kā Eiropas ekonomikas pamatam; uzsver, ka ar ES budžetu būtu vairāk jāveicina MVU piekļuve tirgiem un finansējumam, izmantojot jau esošās programmas, piemēram, *COSME*; atkārtoti norāda, ka Savienības nākotne ir saistīta ar tās inovatīvo spēju galvenajās stratēģiskajās nozarēs, lai nodrošinātu Eiropas konkurētspēju pasaules ekonomikā;
12. uzskata jo īpaši Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu (*YEI*) par fundamentālu ieguldījumu Savienības prioritārā mērķa nodrošināt darbvietas un izaugsmi sasniegšanā; atkārtoti pauž apņemšanos turpināt šīs programmas finansēšanu nolūkā to paplašināt un tādējādi dot izredzes lielākam skaitam jauniešu, tostarp gados jauniem migrantiem, kas ierodas Eiropas Savienībā, efektīvi iekļauties darba tirgū, viņiem saņemot labas kvalitātes darbu, tālākizglītības vai mācekļības piedāvājumu; pauž nožēlu, ka sarunās par ES 2016. gada budžetu netika apstiprinātas jaunas saistības *YEI* turpmākai finansēšanai, lai gan jauniešu bezdarbs Eiropas Savienībā joprojām ir visaugstākajā līmenī; atgādina, ka šis mērķis ir jāskata kopā ar nepieciešamību veicināt jauniešu mobilitāti, kā to atbalsta programma *Erasmus+*; uzsver, cik svarīgs ir triju iestāžu (Parlamenta, Padomes un Komisijas) kopīgais paziņojums par 2016. gada budžetu, kurā norādīts, ka „jaunatnes bezdarba samazināšana joprojām ir ļoti svarīga un kopēja politiska prioritāte”, un tādēļ minētās trīs iestādes „atkārtoti apstiprina apņemību šīs problēmas risināšanai pēc

iespējas labāk izmantot pieejamos budžeta resursus, un jo īpaši Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu”;¹ norāda, ka, neraugoties uz sākotnējo kavēšanos ar šīs iniciatīvas īstenošanu un daudzu dalībvalstu pastāvīgo vilcināšanos iecelt iestādes, kas būtu atbildīgas par *YEI* darbības programmām, pašreizējie izpildes rādītāji liecina par maksimālu apguves spēju; aicina Komisiju iesniegt *YEI* novērtējumu ne vēlāk kā līdz 2016. gada aprīļa beigām un jebkurā gadījumā tā, lai šīs programmas pagarinājumu varētu iekļaut ES 2017. gada budžetā; uzsver, ka pastāvīgs risinājums *YEI* finansēšanai līdz 2020. gadam, izmantojot jaunas saistību apropriācijas, būs daļa no DFS vidusposma pārskatīšanas; šajā sakarībā uzsver Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) nodrošinājuma svarīgumu attiecībā uz atbalstu jauniešiem vecumā līdz 25 gadiem, kuri nav nedz nodarbināti, nedz iegūst izglītību vai saņem apmācību (*NEET*), vienlīdzīgā apmērā ar darba ņēmējiem, kas saņem atbalstu reģionos ar augstu jauniešu bezdarba līmeni;

13. uzsver, ka saskaņā ar neseno organizācijas „Glābiet bērnus” ziņojumu 27 miljonus bērnu Eiropas Savienībā patlaban apdraud nabadzība; atgādina Parlamenta ziņojumu, kurā atbalstīta bērniem paredzētas garantijas izveide, lai tos izglābtu no nabadzības, nodrošinātu viņu personiskajai attīstībai piemērotu vidi un nepieļautu viņu izmantošanu un sociālo atstumtību¹; atzinīgi vērtē to dalībvalstu centienus, kuras ir nesen pieņēmušas bērnu nabadzības mazināšanas stratēģijas nolūkā mazināt vispārējo nabadzības līmeni, arī attiecībā uz bērniem un jauniešiem; aicina Komisiju nodrošināt, lai dalībvalstis ievērotu ANO Konvenciju par bērna tiesībām un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principus; uzskata izglītību, bērnu aprūpi, veselības aprūpes pakalpojumus, mājokli un drošību par pamatvajadzībām, uz kurām ir tiesības ikvienam Eiropas bērnam, tostarp tiem bērniem, kas ierodas Eiropā bēgļu un migrantu vidū;
14. atgādina par ES aģentūru nozīmību ES tiesību aktu īstenošanas nodrošināšanā un attiecīgi ar konkurētspēju, izaugsmi un nodarbinātību saistīto ES politikas mērķu sasniegšanā, no vienas puses, un pašreizējās migrācijas un bēgļu krīzes pārvaldībā, no otras puses; tāpēc uzstāj, ka tiks nodrošināti pienācīgi finanšu resursi un cilvēkresursi gan administratīvajiem, gan darbības izdevumiem, lai aģentūras varētu izpildīt tām uzticētos uzdevumus un gūt iespējami labākos rezultātus; saistībā ar migrācijas un bēgļu krīzi atgādina par tieslietu un iekšlietu aģentūru darbinieku skaita un tām paredzēto apropriāciju palielinājumu 2015. gada un 2016. gada budžetā; tomēr uzsver, ka 2017. gada budžetā būs vajadzīgi turpmāki palielinājumi, lai šīs aģentūras varētu tikt galā ar darba apjoma pieaugumu un papildu uzdevumiem; turklāt aicina Komisiju sniegt atjauninātu un konsolidētu informāciju un vidēja termiņa un ilgtermiņa stratēģiju attiecībā uz minētajām aģentūrām;
15. pauž bažas par sociālekonomiskās nevienlīdzības noturību un grūtībām sasniegt ES sociālekonomiskās konverģences mērķi; uzsver, ka Savienības budžetam būtu jāveicina tāda konverģences, integrācijas un kohēzijas politika, kuras pamatā ir uzņēmējdarbības aizsardzība un sekmēšana, pienācīgas kvalitātes un stabili darbvietu izveide, dabas resursu ilgtspējīga izmantošana un vides aizsardzība, tiecoties sasniegt mērķus, kas noteikti stratēģijā „Eiropā 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei; jo īpaši pauž bažas par Eiropas atbalsta fondam vistrūcīgākajām personām (*FEAD*) paredzēto maksājumu apropriāciju izpildi zemākā līmenī, nekā plānots;

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0401.

16. atzīst skolu piena programmu un skolu augļu programmu nozīmīgumu un ierosina analizēt to, kādā mērā būtu iespējams palielināt minēto programmu finansējumu; atgādina par daudzajām krīzēm pēdējo gadu laikā, tostarp jo īpaši par lauksaimniecības krīzi Krievijas noteiktā embargo rezultātā; mudina turpināt darbu, lai padarītu ES lauksaimniecību noturīgu pret klimata pārmaiņām, vienlaikus kopumā samazinot lauksaimniecības radītās SEG emisijas un nodrošinot nozares ekonomisko dzīvotspēju;
17. atzīst — neraugoties uz to, ka 2015. un 2016. gadā ir paredzēti ievērojami budžeta līdzekļi, lai risinātu migrācijas un bēgļu krīzi, joprojām nav rasts risinājums ne Savienībā, ne ārpus tās bēgļu izcelsmes valstīs; tomēr uzsver, ka budžeta līdzekļi nav pietiekami un ka šīs krīzes risināšanai ir vajadzīgs ievērojams papildu finansējums, jo bēgļu un migrantu skaita pieaugums nav uzskatāms par pagaidu parādību; uzsver, ka būtu jāmeklē ilgstošāki risinājumi — ne tikai ikgadējā budžeta procedūrā, bet arī gaidāmās DFS vidusposma pārskatīšanas laikā; mudina Komisiju iesniegt vidēja termiņa un ilgtermiņa politikas un finanšu plānu, lai risinātu migrācijas krīzi un tās ietekmi uz 2017. gada budžetu; norāda, ka visi ES finansētie pasākumi būtu jāuzlūko kā investīcijas bēgļu un migrācijas problēmjautājumu risināšanā; uzsver, ka ir jāpievēršas migrācijas parādības pamatcēloņiem, uzlabojot dzīves apstākļus migrantu izcelsmes valstīs vai valstīs, kurās tie vispirms meklē patvērumu, jo īpaši nodrošinot labāku izglītību un medicīniskos pakalpojumus, kā arī palielinot atbalstu investīcijām infrastruktūrā; uzsver, ka finansējuma sniegšanai saistībā ar migrācijas un bēgļu krīzi nebūtu jākaitē citu svarīgu ES politikas virzienu īstenošanai vai tā jākavē;
18. uzsver, ka ir svarīgi palielināt finansējumu pārmitināšanas shēmām, pārceļšanas procedūrām un atgriešanas operācijām, jo īpaši saistībā ar Patvēruma, migrācijas un imigrācijas fondu (*AMIF*), lai nodrošinātu efektīvu Eiropas patvēruma un migrācijas politiku, kas ļautu novērst un mazināt neatbilstīgu migrāciju; uzsver, ka ir nepieciešams radīt iespējas ES budžetā, lai izveidotu pārmitināšanas teritorijas un drošas zonas Āfrikas kontinentā un Tuvajos Austrumos sadarbībā ar Āfrikas Savienību, Arābu valstu līgu un *UNHCR*;
19. norāda, ka ir izveidots Savienības Reģionālais trasta fonds reaģēšanai uz krīzi Sīrijā un Ārkārtas trasta fonds stabilitātes nodrošināšanai un nelikumīgas migrācijas un personu pārvietošanas iemeslu novēršanai Āfrikā; mudina dalībvalstis pildīt savus solījumus un panākt, lai to iemaksas būtu līdzvērtīgas ES ieguldījumam šajos fondos, proti, EUR 2,3 miljardiem; pauž dziļas bažas par dalībvalstu finansiālo iemaksu zemo līmeni; uzsver, ka būs vajadzīgi turpmāki finansiāli centieni, lai nodrošinātu humāno palīdzību gar tranzīta ceļiem un tiktu galā ar izaicinājumiem, kurus rada aizvien pieaugošais bēgļu skaits; norāda, ka pienācīga finansējuma trūkums humānajai palīdzībai, tostarp veselības aprūpes un izglītības pasākumiem nometnēs, ir mudinājis vairāk bēgļu uzsākt riskanto ceļu uz ES; atgādina, ka iepriekš minētie fondi tika izveidoti, reaģējot uz elastīguma un finansējuma trūkumu ES budžetā; uzstāj, ka migrācijas un bēgļu problēmas risināšanai paredzētās darbības nevajadzētu veikt, kaitējot ES attīstības politikai citās jomās, un ka attiecībā uz visām ES darbībām šajā jomā ir jāievēro pārskatatbildības noteikumi;
20. uzsver, ka dalībvalstis ir atkārtoti apstiprinājušas savu apņemšanos migrācijas apspriešanai veltītajā ES valstu un valdību vadītāju neformālajā sanāksmē 2015. gada 23. septembrī, 2015. gada 15. oktobra Eiropadomē un 2015. gada 11. un 12. novembra

Valletas samītā; piešķir vislielāko nozīmi Padomes publiskajiem paziņojumiem par reakciju uz līdz šim nepieredzēto migrācijas un bēgļu krīzi; sagaida, ka Padome īsteno cerības, kuras raisījuši tās paziņojumi un lēmumi, jo īpaši saistībā ar dalībvalstu iemaksām *Madad* fondā un Āfrikas trasta fondā līdzvērtīgā apmērā atbalstam no ES budžeta, kā arī ar Komisijas priekšlikuma par bēgļu atbalsta mehānismu Turcijā pilnīgu īstenošanu; atzīst, ka dažas dalībvalstis sniedz papildu ieguldījumu saistībā ar citām humānās palīdzības shēmām, piemēram, Pasaules Pārtikas programmu un *UNHCR*;

21. atzinīgi vērtē EUR 3 miljardus vērtā bēgļu atbalsta mehānisma Turcijā darbības principu un mērķus un mudina katru dalībvalsti izpildīt savu politisko apņemšanos un sniegt attiecīgu finansiālu atbalstu bēgļu atbalsta mehānisma Turcijā paketei; ir stingri apņēmies izmantot visus politiskos un institucionālos līdzekļus spiediena izdarīšanai, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pilda savas saistības attiecībā uz iemaksām Reģionālajā trasta fondā Sīrijai, Ārkārtas trasta fondā Āfrikai un bēgļu atbalsta mehānismam Turcijā; gaida, ka Komisija paskaidros, kā Savienības iemaksu darīt pieejamu, nepārsniedzot Savienības 2016. gada un 2017. gada budžeta attiecīgos maksimālos apjomus; kritizē to, ka Padome un Komisija ir izvēlējušās neiesaistīt Parlamentu apspriedēs par šī mehānisma izveidi un Savienības iemaksas mobilizēšanu, kā to parāda Komisijas paziņojums par nodomu finansēt Savienības iemaksu, pārdalot līdzekļus no nesen pieņemtā Savienības 2016. gada budžeta un jau iepriekš iztukšojot 2017. gada budžeta rezerves; turklāt uzsver, ka ir jāpalielina ES ārējo izdevumu ietekme; aicina Komisiju izstrādāt priekšlikumus par ES ārējo finansēšanas instrumentu sinerģijas veicināšanu un to stratēģisko pieeju saskaņošanu; uzskata, ka šie trasta fondi, kā arī bēgļu atbalsta mehānisms nedz ietilpst ES budžetā, nedz ir ārpus tā, līdz ar to attiecībā uz tiem trūkst pārskatatbildības un demokrātiskā procesa, ko paredz Kopienas metode, un tāpēc plāno cieši uzraudzīt fondu un mehānisma izveidi un īstenošanu; uzsver, ka iepriekšminētās darbības ir Parlamenta kā vienas no budžeta lēmējiestādēm tiesību klajš pārkāpums;
22. vērs uzmanību uz to, ka ģeopolitiskā situācija austrumu kaimiņvalstīs nav stabila, un aicina ES sniegt pastiprinātu atbalstu valstīm, kas patlaban īsteno asociācijas nolīgumus, lai sekmētu reformas un nodrošinātu ES un attiecīgo valstu attiecību padziļināšanos;

Maksājumi

23. atgādina, ka saistībā ar 2015. un 2016. gada budžetu Komisija daudzos gadījumos neprasija papildu maksājumu apropriācijas vairākiem atbildes pasākumiem uz krīzi (EUR 2 miljonu agrāka piešķiršana Grieķijai, pirmās iniciatīvas migrācijas jomā), tā vietā pārdalot jau esošos resursus; uzsver, ka tas ir palielinājis spiedienu uz 2016. un turpmāko gadu maksājumu apropriācijām un var no jauna radīt situāciju, ka nepietiek apropriāciju, lai nodrošinātu visās budžeta kategorijās iekļauto finanšu programmu faktiskās vajadzības, tieši ietekmējot projektu vadītājus un iedzīvotājus; pauž bažas, ka šī situācija līdz ar kavēšanos sākt dalītās pārvaldības programmu īstenošanu varētu no jauna radīt apstākļus, kas veicināja neizpildīto saistību nepieredzēti lielo apjomu un neizpildītu maksājumu pieprasījumu uzkrāšanos nepārvaldāmā apjomā iepriekšējās DFS darbības beigās; atgādina savu ilgstoši ieņemto nostāju, proti, ka neparedzētas maksājumu vajadzības būtu jāfinansē ar jaunām apropriācijām;
24. prasa pilnībā īstenot kopīgos paziņojumus par maksājumiem, par kuriem Parlaments,

Padome un Komisija vienojās 2015. un 2016. gadā; atgādina apņemšanos šogad organizēt vismaz trīs iestāžu sanāksmes par maksājumiem, lai izvērtētu maksājumu veikšanu un pārskatītās prognozes; norāda, ka Komisija ir paziņojusi, ka 2015. gada beigās neizpildīto maksājumu apjoms bija EUR 8,2 miljardi, kas ir gandrīz puse no sākotnējām prognozēm; plāno pievērst uzmanību šim jautājumam pirmajā maksājumiem veltītajā iestāžu sanāksmē 2016. gada martā, lai noteiktu šīs novirzes iemeslus un iespējamo ilgtermiņa ietekmi uz maksājumu prognozēm; cer, ka Savienības 2017. gada budžeta lasījumā Padome iekļaus un pilnībā ievēros summas, kas apstiprinātas 2016. gada aprīļa sanāksmē; mudina Komisiju sniegt Parlamentam un Padomei ilgāka termiņa prognozes par maksājumu paredzamo dinamiku līdz DFS 2014.–2020. gadam darbības beigām, kā paredzēts 2016. gada budžeta procedūrā pieņemtajā kopīgajā paziņojumā, lai nepieļautu neizpildītu maksājumu uzkrāšanos DFS perioda otrajā pusē;

25. uzsver — ir gaidāms, ka Eiropas strukturālo un investīciju fondu īstenošanas temps 2017. gadā kļūs optimāls, un brīdina, ka nevajadzētu iekļaut pārāk maz maksājumu apropriāciju salīdzinājumā ar šo lielāko līdzekļu apguves apjomu; mudina Komisiju tās budžeta projektā noteikt maksājumus nepieciešamajā apmērā; pauž bažas par darbības programmu vēlo pieņemšanu un risku, ka DFS perioda otrajā pusē var veidoties jauns neapmaksātu rēķinu uzkrājums; aicina Komisiju aktīvi strādāt ar dalībvalstīm un mudina tās darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu programmu iestāžu ātru izraudzīšanos, jo šādu iestāžu trūkums ir bijis pašreizējās aizkavēšanās galvenais cēlonis; atzinīgi vērtē Komisijas gatavību pēc pieprasījuma cieši sadarboties ar dalībvalstīm, jo īpaši saistībā ar darbības programmu atbilstošu pielāgošanu, lai varētu panākt spēcīgāku sinerģiju starp Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem un ar bēgļu krīzi saistītajām iekšējām problēmām;

Citi īpaši svarīgi jautājumi

26. atgādina par integrētas pieejas dzimumu līdztiesības nodrošināšanai nozīmību, kam kā horizontālam principam vajadzētu būt visu Savienības politikas nostādņu pamatā; aicina Komisiju attiecīgi īstenot praksē integrētas pieejas dzimumu līdztiesības nodrošināšanai principu, gatavojot 2017. gada budžeta projektu;
27. atzinīgi vērtē 2015. gada 12. decembrī Parīzē ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām parakstījušo 196 pušu panākto vienošanos par visaptverošu, saistošu, dinamisku un diferencētu nolīgumu klimata pārmaiņu radīto problēmu risināšanai; tomēr pauž nožēlu, ka nav skaidrības par to, kā līdzekļu devējas valstis izpildīs mērķi gadā nodrošināt USD 100 miljardus jaunattīstības valstu atbalstam, vai jo īpaši par to, kā tās vienosies par kopīgu metodiku atskaitēm par finansējumu klimata pārmaiņu jomā; norāda, ka šis jautājums ir jāatrisina pirms 22. Pušu konferences (*COP 22*) Marrākešā, un sagaida, ka Komisija izstrādās konsolidētu ES regulējumu, kas pilnībā atbildīs visām Parīzē paredzētajām saistībām, un paredzēs šādu finansējumu 2017. gada budžeta projektā; atgādina — ES ir piekritusi, ka vismaz 20 % no tās budžeta 2014.–2020. gadam, proti, EUR 180 miljardi, būtu jāizlieto ar klimata pārmaiņām saistītai darbībai un ka ES budžets ir jāpielāgo klimata pārmaiņu noteiktajām prasībām; prasa Komisijai turpināt atbalstīt ES izdevumus ilgtspējīgai efektīvai infrastruktūrai un ilgtspējīgiem transporta veidiem; mudina Komisiju ātri īstenot Padomes 2015. gada 17. novembra secinājumus par klimata un kohēzijas politikas finansējumu;

28. atzinīgi vērtē Komisijas centienus izstrādāt stratēģiju „Uz rezultātiem orientēts ES budžets”; aicina Komisiju panākt progresu ES finansējuma vienkāršošanas jomā, jo īpaši attiecībā uz sloga mazināšanu ES finansētu projektu īstenošanā un pārvaldībā; uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš to finanšu instrumentu darbības rezultātiem, kuri darbojas saskaņā ar Savienības finansēšanas programmām un var sasniegt nozīmīgas mērķa grupas, piemēram, MVU, novatoriskus uzņēmumus un mikrouzņēmumus; turklāt uzskata, ka ievērojama atbildība gulstas ne tikai uz Savienības iestādēm, bet arī uz dalībvalstīm, ņemot vērā to, ka uz 80 % budžeta attiecas dalīta pārvaldība; tādēļ aicina dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai garantētu pareizu finanšu pārvaldību un mazinātu kļūdas, kā arī novērst jebkādu kavēšanos to programmu īstenošanā, par kurām tās ir atbildīgas; uzsver, ka vairāk uzmanības ir jāpievērš piemērotu kvantitatīvu un kvalitatīvu rezultātu rādītāju izstrādei, lai novērtētu darbības rezultātus un gūtu konkrētu priekšstatu par ES izdevumu ietekmi uz reālo ekonomiku; aicina visas dalībvalstis veicināt un īstenot konkrētus pasākumus nolūkā aktīvi apkarot korupciju publiskā iepirkuma un piedāvājumu konkursu jomā;
29. apstiprina atbalstu starptautiskajai *ITER* pētniecības programmai un pauž apņemšanos nodrošināt tai atbilstīgu finansējumu; tomēr pauž bažas par šīs programmas iespējamu turpmāku aizkavēšanos un papildu izmaksām, kā arī ar to saistīto iespējamo ietekmi uz Savienības budžetu; tādēļ pauž nožēlu par to, ka nebija varējis novērtēt 2016. gadā *ITER* paredzētās apropriācijas, ņemot vērā atjaunināto maksājumu plānu un grafiku; sagaida, ka šis pārskatītais plāns tiks ņemts vērā, izstrādājot 2017. gada budžeta projektu; prasa ieviest atbilstīgu pārskatatbildības mehānismu, kas sniegtu skaidru pārskatu par starptautiskajam projektam nodrošinātā finansējuma apmēru un novērtētu šo līdzekļu izlietojuma efektivitāti;
30. atgādina, ka galīgā vienošanās par DFS 2014.–2020. gadam, kā paredzēts DFS regulas 2. pantā, ietver gan DFS 2014.–2020. gadam obligātu pārskatu, gan leģislatīvu priekšlikumu par DFS pārskatīšanu līdz 2016. gada beigām; uzsver, ka šī pārskata/pārskatīšanas mērķis ir novērtēt DFS darbību kvalitātes un kvantitātes ziņā un novērst Savienības budžeta sistēmiskos trūkumus, kā arī nodrošināt, ka Savienībai ir piešķirti pietiekami resursi, lai efektīvi risinātu iekšējās un ārējās krīzes un finansētu mainīgās politiskās prioritātes pašreizējās DFS darbības perioda otrajā pusē; uzsver, ka Padomei būtu jāīsteno cerības, kuras raisījuši Eiropadomes paziņojumi un lēmumi; šajā sakarībā uzsver, ka Padomei būtu jāuzņemas atbildība par to, lai tiktu nodrošinātas nepieciešamās apropriācijas jaunu uzdevumu un neparedzētu apstākļu finansēšanai, tostarp pārskatot DFS maksimālos apjomus ar mērķi tos palielināt; ir iecerējis īstenot konsekventu pieeju sarunās par 2017. gada budžetu un DFS pārskatīšanu; pauž nopietnas šaubas par to, vai attiecīgo krīžu risināšanu iespējams finansēt pašreizējās DFS robežās; turklāt uzsver, ka DFS pārskatīšana 2016. gadā ir iespēja pielāgot līdzekļus un palielināt DFS elastību;
31. atkārtoti pauž atbalstu nepieciešamajai Savienības pašu resursu sistēmas padziļinātai reformai un visaugstāko politisko nozīmību piešķir darbam, kuru veic Augsta līmeņa grupa pašu resursu jautājumos, kas izveidota saskaņā ar vienošanos par DFS 2014.–2020. gadam; sagaida, ka Komisija un Padome ņems vērā šī darba galīgo iznākumu, kas tiek gaidīts 2016. gada beigās, cita starpā jaunas iespējas pašu resursu iegūšanai; atgādina, ka pašu resursu reformas galvenā jēga ir padarīt Savienības budžeta ieņēmumu daļu neatkarīgāku, kā arī stabilāku, vienkāršāku, taisnīgāku, ilgtspējīgāku un

paredzamāku, vienlaikus arī atvieglinot pārmērīgu tēriņu slogu valstu budžetiem un uzlabojot pārredzamību un redzamību iedzīvotājiem, nepalielinot iedzīvotāju kopējo nodokļu slogu; uzskata — lai ES budžets būtu pilnībā neatkarīgs, ir jānodrošina patiesi pašu resursi;

32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Revīzijas palātai.

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	18.2.2016
Galīgais balsojums	+: 25 -: 6 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Younous Omarjee, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Inese Vaidere, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni, Auke Zijlstra
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Xabier Benito Ziluaga, Andrey Novakov, Pavel Poc, Nils Torvalds, Tomáš Zdechovský
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Birgit Collin-Langen, Nathan Gill, Dietmar Köster